

האוצר השבועי

שיעורו השבועי
של מרן ראש הישיבה המקובל הצדיק
רבנו בנימו ישישכר שמואל שליט"א

גליון מס' 87
פרשת ראה התשפ"ה

עבודת חודש אלול

חודש הפלא • תענית בערבי ראש חודש • הכל מתחיל השבת • "אני לדודי ודודי לי" • מי שטרח בערב שבת • להנצל מה"רנטגן" • ללמוד מוסר • ליד מי לא הסכים הרש"ש לשבת? • ברכה וקללה - רק היום • "גם זה יעבור" • ברכה שגוראת כקללה • פתחו לי פתח כפתחו של מחט • אין פתחיהם מכוונים • ימי הרחמים • לטבול במי התשובה • תשובה ותפילה וצדקה • ער"ח בחברון

הוא סותם את הפה שלו

זה הזמן להיות שמח שזכינו לימים כאלה! ואיך בן אדם לא ישמח? שיכול לבטל מעליו את כל הגזירות! הרי רואים מה קורה בעולם, איזה תהפוכות, איזה בעיות, ואדם יכול להציל את עצמו בחודש הזה. ולכן עכשיו אנחנו צריכים לשנות את המעשים. וכל אדם במדרגתו, חייב לעשות חשבון נפש, וגם הזהיר של היום מדבר על חשבון נפש.

ו"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת" שאדם שטרח בחודש אלול, יבוא אח"כ בראש השנה - יום הדין הגדול והנורא, והשטן לא יכול לדבר עליו. כי אם יתחיל לומר על אותו אדם: "הוא עשה כך וכך", אומרים לו: "תסגור את הפה שלך, מה אתה מדבר עליו? ראית אותו בחודש אלול איך כל יום הוא קם מוקדם? איך הוא בא לסליחות? איך הוא התפלל? הוא עזב את הדרך הלא טובה! יש לו מכונית טורבו והוא עולה ועולה ומשגשג, מה אתה מדבר עליו?!" והשטן סותם את הפה שלו!

פלא על הבחורים גיבורי הכח

וכמו שכל ערב ראש חודש זה יום תשובה, קל וחומר ערב ראש חודש אלול, והשנה ערב ראש חודש אלול יוצא בשבת, ובשבת א"א לעשות תשובה ולצום, וביום שישי גם כן אדם טרוד בענייני שבת, מה נעשה?

לכן עושים "ערב ראש חודש מוקדם" ביום חמישי, ומי שיכול לקבל עליו צום ביום חמישי זה דבר גדול מאוד מאוד, ובכל אותו היום יעשה תשובה, ויכין את עצמו לאבינו שבשמים.

הכף החיים כותב: בכל ערב ר"ח אלול נהגו רבים להתענות [תענית "יום כיפור קטן"] ולשפוך תחינה, גם במקום שאין נוהגים כסדר הזה בשאר חודשים, כדי שיכינו ליבם לתשובה, ואם חל ר"ח בשבת יש מקדימים לעשות ביום חמישי שלפניו. [וככה אנחנו עושים בעז"ה כשחל ערב ראש חודש בשבת, לכן בעז"ה נתאסף כולנו ביום חמישי הזה לעשות תשובה].

בסדר היום ערב ר"ח אלול כותב, שראוי לכל אדם להתענות בערב ראש

רכבת עם מנוע טורבו

הנה זכינו לשבת נפלאה שבת פרשת "והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה, ושמרתם ועשיתם אותם, ושמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החדש, אשר נשבע לאבותיך לתת לך". ועכשיו זכינו להגיע לפרשת ראה "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה", איזה זכות! צריך לרקוד כל יום שהקב"ה אומר לנו: "תשמע, שתי דרכים לפניך, דרך טובה ודרך קשה, 'ובחרת בחיים' - אני רוצה שאתה תבחר בחיים!"

שבת פרשת ראה זה שבת מברכים של חודש אלול, שהיא גם ערב ראש חודש אלול, וזה רמז במילה רא"ה - ראשי תיבות ראה אלול הגיע.

ומה יש לראות כשאלול הגיע? כי בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, והקב"ה מחליט על כל אדם מה יהיה איתו, לכן עכשיו הקב"ה נותן לנו חודש אחד לפני ראש השנה, שאדם יראה ויחשוב על המעשים שלו, כל השנה אדם עולה ויורד, ולפתות החודש הזה שיחשוב טוב מה הוא עושה, תעשה תשובה, תלך בדרך ה'.

כל השנה אדם יורד, עולה ויורד, והרבה פעמים הירידה גדולה מהעליה, לכן אומר הקב"ה: נתתי לך חודש אחד חודש אלול שנקרא חודש הרחמים והסליחות, שבו נפתחים שערי שמים". רבינו האר"י כותב בשער רוח הקודש, שבחודש אלול נפתח המקור של י"ג מידות של רחמים מלמעלה, ויורדות מהשמיים מידות של רחמים גדולים.

בחודש אלול אפשר לחזור בתשובה, להתקרב לה', וכל מה שאדם ירד במשך 11 חודש, בחודש אחד הוא יכול לעלות! זה מין רכבת עם טורבו מיוחד, בחודש אחד אתה יכול לנסוע למעלה! ולזכות לשנה טובה ביום הדין.

וזה רמז בפסוק "והיה עקב תשמעון": והיה - "אין 'והיה' אלא לשון שמחה", והיה אותיות הוי"ה, אם אתה רוצה "והיה", אתה רוצה להיות שמח? אז "עקב תשמעון", "עקב" זה מלשון "עָקַב", שזה סוף הגוף, ורומז לסוף השנה - חודש אלול, שאז תשמעון לקול ה', ואז תהיה שמח כל השנה!

לחסינות ולהנצחות ניתן להתקשר: 02-6249000 | לקבלת העלון דרך המייל שלח בקשה <m6222560@gmail.com>

השיעור נמסר בכל יום ראשון בישיבת המקובלים "נהר שלום" בשעה 7:15 בערב ומועבר דרך הלווין, הרדיו ועוד ניתן לשמוע את השיעור בקול התורה שע"י ישיבתנו הקדושה 0799-111-925 שלוחה 3

י-ם ת"א חיפה ב"ש

6:58	7:00	6:57	6:39	כניסה:
7:53	7:55	7:54	7:52	יציאה:
8:31	8:34	8:33	8:31	ר"ת

שבשמים, איך להיות דבוק בארון הברית ובשני לוחות הברית, איך שבת לוי היו נושאים את ארון הברית, כתוב במדרש תנחומא שהקב"ה צמצם שכניו לתוך ארון הברית כמו שכתוב "והנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם". אדון כל הארץ - זה הקב"ה שצמצם שכניו בתוך ארון הברית, וארון הברית היה מאיר לכל העולם, ואומר התפארת שלמה בשעה שהיה מחנה ישראל נוסע במדבר סיני, היו מכסים את ארון הברית בכיסוי תכלת, כצבע השמים לטוהר, והכיסוי היה מסתיר קצת את האור, ועליו נתנו עוד כיסוי מעור תחש.

וארון הברית היה מונח בקודש הקודשים מכוון כנגד כסא הכבוד "מכון לשבתך פעלת ה' מקדש ה' כוננו ידיך", "מכון" זה אותיות "מכוון" כי זה מכוון כלפי כסא של מעלה, מה הענין? "גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד" זה הארון היה מכוון כנגד כסא למעלה.

ועכשיו זה זמן של תשובה שהיא מגיעה עד כסא הכבוד, עכשיו נפתחים שערי שמים, מי לא רוצה לעשות תשובה?

וכבר בשבת מברכים, שמזכירים את ראש חודש אלול, כבר משבת הכל נפתח! לא חבל שאדם עכשיו לא יטהר ויתקדש. וגם מי שעדיין לא במדרגה להתקדש, לפחות יחבר את עצמו לקדושה, כמו בור של מקוה של טהרה, שחייב להיות מלא רק במי גשמים, אבל לפי ההלכה גם אם יש בור שהוא מלא במים רגילים שאינם של טהרה, ברגע שמשקיף את אותו הבור לבור של המים הטהורים, עושים איזה חיבור ביניהם, גם הבור הזה נהיה טהור, ולכן אפילו אדם שהוא "מרוחק", יעשה לעצמו איזה אחיזה עם הקדושה והטהרה, כי אדם שמחובר וקשור לטהרה, כולו נהיה טהור, זה לא כדאי?!

חודש אלול זה הזמן שאנחנו עושים "אוברול כללי" לנפש. זה חודש של קירבה להקב"ה, מתקרבים אליו והוא מתקרב אלינו, חודש של עזיבת ההרגלים הרעים, ושל קניית הרגלים טובים - רוחניים. לראות איך התפילה, איך הפסוקי דזמרה, איך הברכות, איך האמנים, איך הכוונה בתפילה, איך השבת, איך התפילין, איך ברכת המזון, צריך לעבוד!

מצב טיסה

איך אמרו רבותינו? אלול ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, "דודי" זה הקב"ה, אנחנו אומרים לרבש"ע "כולי בחודש הזה רק לדודי". כל השנה אדם עובד את יצרו ואת יצרו, מה נעשה? ... פעם זה גובר פעם זה גובר ...

אבל בחודש הזה יש על האדם כמו שלט: "אדוני אני תפוס - אני לא זמין", "הכניסה לזרים אסורה". עכשיו יש לי עבודה! כל כולי לדודי, הפלאפון לא עובד. אני בפגישה עם הקב"ה, אני בפרישות, יש לי משפט גדול, אני ב־40 יום הכנה ליום הדין, אני לא יכול לדבר צ'חה פ'חה, אני עסוק!

הלא אפילו רבי יוסף חיים זיע"א, בעל הבן איש חי, עם כל גדולתו, בכל חודש אלול היה מתבודד בקבר יחזקאל הנביא, אתם יודעים איזה קדושה זאת!

וברגע שאדם מחליט שבחודש אלול כולו לדודי, אז הניסיונות נעשים יותר קלים, כי למשל אם אתה רואה שיש אוטובוס כתוב עליו נוסע לכותל המערבי, וכי שייך שאתה תעלה תגיד אדוני בבקשה תלך לחיפה? איפה הראש שלך? אין פה משא ומתן! זה כותל המערבי וזהו! אותו דבר חודש אלול עכשיו זה "אני לדודי" אין עכשיו שום משא ומתן איפה מו מה, כי זה רק אני לדודי, אין דבר אחר! אני רק עם הקב"ה אני לא זמין לשום דבר אחר. זה דבר גדול.

בעל השל"ה הקדוש לא הסכים לשבת ליד בעל מסורת הש"ס

וצריך שאדם יתחזק ויקח ספרי מוסר, ויקרא בהם כל יום, כי רק ככה הוא יתעורר לאבינו שבשמים! חייב ספרי מוסר!

רבי דן סגל מספר בשם ספר באר יצחק, שכתוב שם מעשה שהיה עם

חודש אלול, לא גרע מכל ערב ראש חודש שמתענים. ובספר חסידים כתב, מעשה בחכם, שצוה לבנו שלא יעברו עליו שלושים יום בלי תענית [לא רק באלול]. רבי אברהם גלנטי אומר, שרוב הקהילות מתענים בכל ערב ראש חודש אפילו נשים! וכתב עוד שיש מקומות שמתכנסים כל היום כולו בסליחות תחנונים ומלקות, והקב"ה פלאג' אומר: איך אפשר שהבחורים גיבורי כח אינם מתענים כל ערב ראש חודש?!

יש רנטגן

ועכשיו נעזוב מה שצריך לעשות בכל ר"ח, כי הרי עכשיו זה לא ערב ראש חודש רגיל, זה ערב ראש חודש אלול! זה החודש האחרון של השנה!

אפילו אדם שהוא "מרוחק", יעשה לעצמו איזה אחיזה עם הקדושה והטהרה, כי אדם שמחובר וקשור לטהרה, כולו נהיה טהור, זה לא כדאי?!
חודש אלול זה הזמן שאנחנו עושים "אוברול כללי" לנפש

והכל הולך אחר החיתום! חביבי! תתעורר! תעשה תשובה! תתבונן במעשים שלך!

לכן יום חמישי הזה כולנו נשב, כל אדם איפה שהוא רוצה, ואנחנו נשב כאן בשיבה אי"ה, בשעה 2:30 מתחילים עם כל התהילים, ושבעה כורתי ברית, ובקשות רחמים מאבינו שבשמים, ועושים תשובה וידוי.

וכיון שזה ערב ר"ח אלול, אנחנו גם נוסעים בעז"ה לתפילה בחברון - מערת המכפלה. ואנחנו מקדימים את זה ליום רביעי, בבוקר יצאו מפה אוטובוסים לחברון מקום אבותינו הקדושים, ושם נזעק לאבינו שבשמים, ונעשה סליחות, ה' יזכנו, ואז הקב"ה יראה שהאנשים האלה רציניים! ואנחנו לא יוצאים ביום חמישי, כי ביום חמישי יצומו, וקשה לצום ביום שיש נסיעה וחום, ולכן ביום חמישי שצמים, עושים פה בישיבה בנחת.

וביום שישי, כל אדם בביתו ישתדל להתכונן היטב לשבת, כי שבת מכפרת על האדם - "שומר שבת מחללו - מחול לו" - וכך גם כל השבתות שבחודש אלול, אדם יקפיד עליהם ביותר, איך הוא מכניס את השבת, איך הוא מקבל אותה, איך הוא אומר את המזמורים, איך הוא בסעודת שבת, איך הוא מפייט, איזה זכות זו! ומי שיכול, בשבת יקום מוקדם, היום מתחילים להתפלל בשעה חמש את תפילת נץ החמה, ואם יכול, יקום 3 שעות לפני זה, בשביל לקרוא את כל התהילים, וככה לבוא לתפילה עם מתנה גדולה להקב"ה. ובמוצאי שבת יתחיל ראש חודש של יומיים, ראשון ושני, וככה אדם יתחיל את חודש אלול, וזה כבר יעשה רעש בעולמות העליונים.

אדם לא ישב בשקט! חייבים לעשות "וינועו אמות הסיפים", לעורר, שלא תהייה גזירות על עם ישראל, ולא על בניו ומשפחתו, כולנו עוברים לפני הקב"ה בר"ה, כמו "רנטגן", אדם לא יכול להגיד לא ידעתי, אדוני! מקבלים צו מבית משפט, שלושים יום קודם קוראים לבן אדם לעמוד.

הלא אם בעולם הזה אדם יש לו משפט אצל בשר ודם, על כל מיני שטויות והבלים, הוא רועד ה' יצילנו, אני לא יודע מה זה אבל אדם רועד. מה אתה רועד? מה השופט הזה יכול לעשות לך? אתה יותר טוב ממנו!

אבל כאן אבינו שבשמים קורא לך! "בוא לפני!" רוצה או לא רוצה יש רנטגן שמצלם, אתה לא יכול לרמות, אם תודה על האמת - הכל בסדר, ואם לאו - זה בעיה. אין דבר כזה! חייבים להשתדל.

כבר בשבת הכל נפתח

וכבר ראינו בפרשת עקב בשבת הקדושה הזאת, איך להתקרב לאבינו

לו, והוא כבר נמצא בדיוטה תחתונה, ואחד כזה גם כן עלול להתרשל בעבודת ה', כי הוא אומר: "עזוב אותי, אני לא יכול לעבוד את ה', אין לי כח אין לי תקווה לכן אני יעשה מה שאני רוצה".

חלילה ייזי לו טיפה את הפיוז

בשביל שתי המחשבות של האנשים הללו, בא הפסוק ואומר "ראה אנכי נותן לכם היום ברכה וקללה" כל מה שאני נותן, ברכה וקללה, דע לך שזה רק "היום", אבל מחר הכל יכול להשתנות!

זה שהיום הכל טוב לו, וכי הוא יודע מה ילד יום? היום הוא מבסוט, אבל כבר מחר, הקב"ה יכול לקחת לו הכל, הוא לא צריך הרבה, רק למשל מזוז לו טיפה את הפיוז, לוקח לו את השכל - מוציא אותו מדעתו, והוא מתחיל להוציא רוק מהפה ולדבר שטויות, וכבר כל החיים שלו לא שווים כלום, ולא יעזור כל מה שיש לו.

או שיכול לקחת אותו מהעולם, ו"יעזבו לאחרים חילם". או יכול להביא עליו צער או מחלה, וכל הכסף שבעולם לא יעזור, וגם יכול לקחת את כל רכושו ברגע, לכן כתוב "היום ברכה" כי מחר מי יודע מה יהיה, לכן תהיה דרוך בתשובה, כי אין "צחוקים" עם הקב"ה, צריך להיות רציניים!

וגם האדם השני שיש לו צרות, "ראה נותן לכם היום ברכה וקללה" הקללה היא רק היום! אבל מחר, זה יום חדש, מזל חדש, עולם חדש, ה' יכול להרים אותך למעלה! וכי לא ראינו איך הקב"ה משנה עיתים ומחליף את הזמנים, הקב"ה מסדר, היום חולה - מחר בריא, היום כאן - מחר מזל אחר. לכן גם אדם כזה לא יתייאש ויהיה דרוך בעבודת ה'.

הקב"ה סידר אותו יפה, יש לו דירה הגונה, ועוד שתי דירות לשכירות... והפרנסה זורמת... וה' נתן לו בנים ובנות, אשה טובה, עושר וכבוד. אדם כזה עלול לחשוב: אני לא צריך להיות דרוך כל כך...

הגר"א והבן איש חי בעצה אחת

רבי יוסף חיים אומר על המילה "היום": "ראה אנכי נותן לפניכם היום" יש כאן עצה טובה, שאדם יראה ויחשוב שיש רק היום, ואין מחר! וככה אדם יכין את עצמו לעולם הבא, ולא יחשוב על כסף ולא על הבלי העולם. וזה עצה טובה גם לאדם שיש לו ברכה ועושר וכבוד, וגם לאדם שקשה לו.

כי באמת אדם לא יודע מה יהיה מחר? גם אם היום יש לו הכל, אבל הוא יודע שהקב"ה נותן לו את זה רק היום, אז מה שווה, וגם להיפך אם יש לו צרות, יגיד היום, א"א לדעת מה יהיה מחר, אם יחיה או לא יחיה, אפשר בלילה ח"ו תפרח נשמתו, כי לא תדע מה ילד יום שמא מחר איננו, ונמצאת מצטער על חיים.

הגר"א כותב, כתוב בפרשה: "כל המצוה אשר אנכי מצווך היום תשמרו לעשות", מה פשר המילה היום? אומר הגר"א, שאדם יחשוב שאין לפניו - אלא רק את היום, אנכי מצווך היום, אין עוד ימים!

ומוסיף הגר"א, שאדם צריך גם לחשוב שאין עוד יהודי בעולם, רק אתה נמצא בעולם. וכשאדם יחשוב את זה, הוא לא יתעצל! כי הוא מעמיד את העולם. והוא ירוץ לנצל את היום!

ככה קנו את כל גאולה

סבא שלי אמר לי שכאשר הוא עלה לארץ לפני יותר מ-100 שנה, אז איך היו קונים שטח מהערבים שהיו פה? אתה זורק אבן, ואיפה שהגיעה

בעל "מסורת הש"ס" רבי יוסף שמואל מקראקא: בעל "מסורת הש"ס" היה אדם גדול שבענקים, והגאון חיד"א בספרו "שם הגדולים" כותב עליו, שהוא למד את כל הש"ס 42 פעמים בעיון רב שאין כמותו, כמנין ודיברת ב"ם.

ומסופר שם בספר, שכאשר נפטר בעל מסורת הש"ס, אחרי יום יומיים מפטירתו, כאשר התקבצו תלמידיו החכמים לבית המדרש ללמוד, לפתע הם רואים את הרב מסורת הש"ס נכנס ויושב על מקומו... והם נדהמו ונבהלו מאוד, ושאלו אותו: "יא חביבי... הרי אתה הלכת לבית עולמך?", והוא אומר להם: "אל תפחדו... אני חוזר... אבל שלחו אותי מן השמים, כדי לספר לכם מה קרה איתי למעלה". ואני יאמר רק מקצת, מה שאני רשאי לומר.

ובעל מסורת הש"ס סיפר את קורותיו: כשבאתי לשמים, דנו אותי פחד פחדים, ונפסק לפי מה שיגעתי כל כך הרבה בתורה, שאני ישב ליד השל"ה הקדוש, שאני זכיתי להיות מצאצאיו.

והנה לפתע בא השל"ה ואומר: "אני לא מקבל אותך על ידי!" ושואלים אותו: "למה ככה?! הרי זה גאון עולמים! הרביץ תורה כל ימיו!" אמר השל"ה: "נכון גאון, רב גדול, צדיק גדול, אבל הוא לא למד עם התלמידים מוסר, לפני לימוד הגמרא הוא לא לימד להם מוסר. ואני חיברתי ספר השל"ה כולו מוסר חוצב להבות אש, ושמתו דגש חזק על המוסר, תראו ספר השל"ה מה זה שבת, מה זה מוסרים והייתי שופך דמעות להחזיר בתשובה. אבל הוא בעל מסורת הש"ס הוא אמנם לימד תורה אבל לא הדריך אותם בדרך מוסר, הוא לא לימד מוסר. לכן הוא לא ישב על ידי!".

סוף דבר, בית דין של מעלה פסק: שטענת השל"ה לא מתקבלת, ובעל מסורת הש"ס ישב על ידו, כי זה המקום שלו, אבל, בעל מסורת הש"ס הוצרך לרדת למטה, לספר לתלמידים את הדבר הזה שיתחזקו כולם בלימוד המוסר. ובעל מסורת הש"ס סיים את דבריו: "רק עכשיו אחרי שבאתי אליכם, אני יכול לעלות למעלה ולשבת במקומי ליד השל"ה הקדוש". תראו איזה דבר מוזעזע, מה זה החשיבות של המוסר. לכן זה הזמן שנעשה תשובה שלימה, נלך בדרכי ה' ותהיה ישועה גדולה בעז"ה. וזה הכל תלוי בנו.

יש לו רזרבות באויר בים וביבשה...

הפרשה שלנו פותחת במילים "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", דבר ראשון "ראה אנכי", קודם כל תראה את אנכי ה' אלקיך. איך אמר דוד המלך? "שויתי ה' לנגדי תמיד" - כל הזמן תראה את הקב"ה נגד עיניך, ראה אנכי - כל הזמן. וכך תתנהג בכל חודש אלול, כל הזמן שויתי ה' לנגדי תמיד.

דבר נוסף בא ללמדנו הפסוק: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", והנה צריך להבין, מה הכוונה "היום"? הלא היה צריך להיות כתוב "ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה" בלי המילה היום?

אלא, יש לפעמים שאדם מתבונן ורואה שהקב"ה סידר אותו יפה, יש לו דירה הגונה, ועוד שתי דירות לשכירות... והפרנסה זורמת... וה' נתן לו בנים ובנות, אשה טובה, עושר וכבוד. אדם כזה עלול לחשוב: "אני לא צריך להיות דרוך כל כך בעבודת ה', הוא יכול לצאת קצת לחופש חלילה, כי מה הקב"ה כבר יכול לעשות לי? יש לי רכוש בכל העולם, אם יפגע מקום אחד, יש לי מקום אחר, אם לא בים אז באויר אם לא בארץ אז בחו"ל... וככה הוא חושב שאפשר קצת להתרשל, וישמשן ישרון ויבעט" והוא חושב שאפילו אם יעבור קצת על מצוות ה', ויענישו אותו מן השמיים, אבל יש לו רזרבות פה ורזרבות שם... זה לא יכול להיגמר... ככה הוא חושב.

מצד שני, יש גם בן אדם שבמצב הפוך, כולו מסכן מזל ביש, הכל קשה

יפסיק להתפלל ולעבוד את ה' כי זה יעבור! כי הקב"ה מנהיג את העולם והכל הכל בידו יתברך.

סילק אותו מהחדר והתחתן עם בתו

וכבר אמרו רבותינו אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם לא יתייאש מן הרחמים. הלא ראינו אצל חזקיהו המלך, שבא אליו ישעיה הנביא, ואמר לו: "דע לך כי מת אתה ולא תחיה, מת בעולם הזה, ולא תחיה לעולם הבא" וחזקיהו לא הבין: "מה?! מה עשיתי?!" אומר לו ישעיה: "למה לא לקחת אשה להביא ילדים? זה המצוה הראשונה בתורה!" אמר לו ישעיה: "כי ראיתי ברוח הקודש שיצאו ממני ילדים שיעשו צער גדול להקב"ה, אני לא אכפת לי על עצמי, אמיתי, אכפת לי רק מהקב"ה."

אמר לו ישעיה: "בהדי כבשי דרחמנא למה לך? אתה צריך לעשות מה שאתה צריך, מה אתה עושה חשבונות?" אמר חזקיהו: "טוב, לא ידעתי, לא חשבתי כך, אם הקב"ה אומר, אני חוזר בתשובה." אומר לו ישעיה הנביא: "זה לא יעזור לך, כבר נגזר עליך", אמר לו חזקיהו: "כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, לא יתייאש מן הרחמים."

מיד כתוב: "וסיב חזקיהו פניו אל הקיר" - התפלל מקירות ליבו, עשה תשובה, אמר: "חטאתי עוונתי פשעתי, רבונו של עולם לא ידעתי, חשבתי לעשות לך נחת רוח, לא רציתי שיכואו בנים מכעיסים, בנים משחיתים."

כל השמיים רעשו מתפילתו של חזקיהו, ויצאה בת קול מן השמיים "מוסיפים לך חמש עשרה שנה". אמר חזקיהו: "טוב עכשיו אני מקיים את רצון הקב"ה", ואמר לישעיה הנביא "תביא את הבת שלך, אולי זכותי וזכותך יגן עלינו". ואמנם נולד מנשה שהיה רשע, אבל מנשה בסוף עשה תשובה ולימד לכל העולם שתמיד יש תשובה.

הרופאים צהלו: כמה טוב שנפצעת!

כתוב "ראה" לשון יחיד, אנכי נותן "לפניכם" - לשון רבים, מדוע? כל יחיד יכול לתקן ולהיות צינור, "צינור" אותיות "רצון", כמו שאמרו רבותינו "לעולם יראה אדם את העולם חציו זכאי חציו חייב" בדיוק! עשה מצוה אחת הכריע כל העולם כולו לכף זכות, עשה עבירה, יכול להכריע אוי ואבוי.

בנים אתם לה' אלהיכם - אנחנו בנים של השי"ת. אנחנו גורמים כל דבר לעצמנו, אם עושים טוב גורמים טוב, גורמים רע. והרי זה דומה לשמש, אם השמש תזרח על הביצה, הביצה תהיה קשה, ואם היא תזרח על בלוק של קרח, הקרח ימס, התוצאה הפוכה, שמש יכולה לבשל את הביצה לעשות אותה קשה, ויכולה להמיס את הקרח. הכל לפי ההכנה של מה הכנת שיהיה כנגדה.

ככה גם הקב"ה מנהיג את העולם בחסד, והאדם בבחירתו הוא מחליט מה להמשיך על עצמו, לפעמים הוא מושך על עצמו חסדים ולפי המעשים שלו הוא מושך על עצמו בעיות. לכן צריך כל כך חזק להתאזר בכל הכוחות שלנו. אם הוא זוכה להתגבר על היצה"ר שלו אז הוא זוכה. וגם צריך לדעת שלפעמים גם אם אדם רואה חלילה קללה, שידע לו שגם קללה זה ברכה, כשבא לו איזה בעיה. אחד אמר לי שהוא נפצע בתאונת דרכים לקחו אותו לבית חולים אמרו לו "טוב שנפצעת", כי במהלך הבדיקות מצאו לו גידול! אם לא היה בא, לא היה מרגיש כלום, אבל עכשיו מצאו לו גידול, בוא מהר ננתח אותך. קודם הגידול, עזוב נפצעת, נפצעת זה שום דבר, העיקר שנוציא לך את הגידול, ותחיה חיים טובים. זה הכל. לפעמים הקללה זה הברכה! נהיה לו בעיה זה ברכה. ככה זה הולך. יש יצה"ר אדם מתגבר עליו והוא זוכה.

האבן עד שמה קנית. ככה זה היה. הוא היה אומר, שאת כל גאולה קנו אותה בצורה כזאת! והוא היה אומר "אני קניתי פה במחנה יהודה זה היה המרכז ולא גאולה, הייתי יכול לקנות שכונה שלימה בגאולה במחיר של הבנין שקניתי פה".

ואחד הרבנים היה מספר, איך היו קונים קרקעות מהערבים באזור פתח תקוה? הערבי היה אומר לו: "אתה רוצה לקנות ממני? יום אחד תלך

אם השמש תזרח על הביצה, הביצה תהיה קשה, ואם היא תזרח על בלוק של קרח, הקרח ימס, התוצאה הפוכה, שמש יכולה לבשל את הביצה לעשות אותה קשה, ויכולה להמיס את הקרח

איתי, ואיפה שנגיע מצאת החמה עד צאת הכוכבים, איפה שהגעתי - קניתי. הערבי הולך על החמור והבן אדם הולך ברגל.

תאר לך אדם כזה איך הוא ילך בלי הפסקה? ואם באמצע הדרך יגיד לו הערבי "תשמע, תעמוד רגע, רוצה לשתות?", וכי היהודי יעמוד? איפה תעמוד, איזה תעמוד... אדוני כל רגע זה עוד קרקע! מי יעמוד בכזה מצב? ככה כל רגע שאדם פה - חביבי זה אוצרות. זה היום. היום ברכה. יש אנשים דואגים אבל איך כתוב בפסוק? "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם". לפעמים מה נעשה, אדם דואג.

מסופר שאדמו"ר אחד הלך עם התלמידים שלו, היה חופש, הם הלכו לאיזה מקום, והנה הם הגיעו לאיזה מקום והם רואים שחקלאי אחד אומר לבן שלו: "תדע לך, עכשיו זורעים, אם אתה תעבוד איתי טוב טוב באדמה, נורע יפה נספיק הרבה, זה פרנסה של כל השנה, עכשיו זה זמן הזריעה, ויבוא זמן הקצירה, מה אתה זורע - אתה קוצר, לא זרעת - לא קצרת. תעבוד איתי טוב, זה הפרנסה שלנו!"

אמר האדמו"ר לתלמידיו: שמעתם מה הוא אומר? עכשיו זה יום השוק. חודש אלול עכשיו זה הזריעה, אדם שטרח בערב שבת יאכל בשבת, בא חודש תשרי, חודש אלול זה נקרא ערב שבת, והוא באמת החודש השישי [כשמתחילים מחודש ניסן] וכמו יום שישי ככה בחודש השישי: אם טרחת באלול, בחודש הבא חודש השביעי ראש השנה - אומרים לבן אדם מה יהיה איתו. וכל מי שטרח בערב שבת, יאכל בשבת. חודש השביעי הוא בבחינת שבת. עבדת - תקבל. ככה זה הולך בעולם.

הנחש כבר בלע אותו

מסופר על אבא אחד זקן שלפני מותו קרא לבן שלו ונתן לו טבעת שכתוב עליה "גם זה יעבור". ואמר לו, כל הזמן תשים את זה על היד, אם תראה שהקב"ה השפיע עליך שפע וברכה, אל תתגאה ואל תהיה בטוח בזה לפרוק עול, למה? כי "גם זה יעבור", זה יכול לעבור, ואם עשית איזה בעיות והקב"ה נתן לך ח"ו איזה בעיות, תראה את הטבעת ותגיד "גם זה יעבור", וזה אמת.

המשנה אומרת, היה עומד בתפילת העמידה, "אפילו המלך שואל בשלומו, לא ישיבנו, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק". רבי שלמה הכהן מרדומסק, היה אומר על המשנה הזו, שרמוז כאן שאפילו אדם שכבר הגיע למעלות נשגבות, לא יתירשל בתפילה ועבודת ה', וזה הכוונה "אפילו המלך שואל בשלומו" - שהקב"ה שואל מה שלומו, שולחים לו דרישת שלום מן השמים, למרות זאת, "לא ישיבנו" - אל תפסיק להתפלל ולעבוד את ה', כי "לא תאמין בעצמך עד יום מותך".

ו"אפילו נחש כרוך על עקבו" - אפילו אדם שנמצא בתוך הקליפות, בלע אותו הנחש כבר מהראש והגיע עד לעקב... גם אדם כזה לא יתייאש ולא

מעלות הסולם

גם יעקב אבינו לא רצה ללכת לבית לבן מפחד, "אני כל הזמן יושב ולומד תורה עושה מצוות ומעשים טובים רוצה לעבוד את הקב"ה, עכשיו מה יגידו לי, מה רוצים ממני? שאני ארד למצרים?"

בא לבית אל אמר לו הקב"ה "תלך, תדע לך, זה מעלות הסולם אתה לא יכול כל הזמן לשבת בחממה שלך, יש לך עבודה שמה, אתה יש לך רפ"ה ניצוצות לתקן, יש ניצוצות שתלויים בך, ואתה צריך לתקן אותם, אתה תתגבר, אתה הולך שמה מקום טומאה קליפות מקום של עובדי תרפים אתה יכול לסגל שם תורה ומצוות וככה זה הסולם לעלות מעלה. ככה זה הולך. אדם לא יכול לדעת.

איך אומרים "אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת" קלל"ה זה ראשי תיבות הקרן קיימת לו לעולם הבא. ככה תמיד היה דורש לנו ראש הישיבה וכתוב את זה בספר קול יהודה.

האור החיים הקדוש מביא שמשה פחד לומר לעם ישראל ברכה וקללה, עמ"י יתמהו עליו מה מקלל אותם מה קורה פה? אומר לא, אני שם לפניכם אבל אתם תדעו, אתם מכירים אותי, אני אוהב אתכם, ח"ו לא רוצה לקלל אתכם, ראה אנכי - תראו אותי - אני שם לפניכם את הברכה אני שם לכם את הקללה, אני מסביר לך תבחר בחיים, תבחר בטוב, תבחר בברכה. למה תבחר בקללה? תבחר בהכי טוב בעולם.

פתחיהם של המחטים אינם מכוונים

לכן הנה עכשיו אנחנו נמצאים עכשיו בערב ר"ח אלול, השבוע הזה שזה הכנה גדולה, איך אומרים רבותינו? "פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", רק תפתח לי! תעשה טובה תפתח לי. אני אפתח לך פתח הכי טוב בעולם. פתחו לי פתח כפתחו של מחט, אני אפתח לכם פתח שעגלות וקרונות עוברים בו.

אבל העיקר שצריך להיות פתח כמו חור של מחט, שהוא מפולש מעבר לעבר, ועשוי מחומר פלדה שהוא לא יחזור בחזרה, תפתח, התחלת, תמשיך ברמה שלך, עכשיו אתה מניח כל יום תפילין? זכית, תרקוד. אח"כ אתה מתפלל, גם תרקוד, רק שיהיה מפולש חזק, תקנה את זה, תמשיך ללמוד ולאט לאט רואים בשמיים שהבן אדם הזה פותח פתח מפולש רוצה לעשות רצון אבינו שבשמים. אז הקב"ה פותח לו פתח גדול.

בלעם הרשע אמר: מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל מה פירוש? אומרת הגמרא: "ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה", לפי הפשט, הכוונה לצניעות, שהוא אמר אלה אי אפשר עליהם, למה? כי יש להם צניעות גדולה, אין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, עמ"י באהלים, אתה לא רואה מה הולך בבית של חבר שלך, עניין של צניעות.

אבל רבותינו דרשו אין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה. אמר בלעם א"א נגדם, כי ברגע שהם עושים תשובה הם מצליחים. מה קורה? הקב"ה אומר להם "פתחו לי פתח כפתחו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם", אין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה, היה מן הראוי שאם הם פותחים פתח קטן הקב"ה יפתח להם גם כן פתח קטן, אבל הפתח לא מכוון, הם פותחים קטן, הקב"ה שמח פותח להם גדול - בואו, מה זה שערים. אומר איך אפשר אלה? רק נכה אותם קצת הם מתחילים לחזור בתשובה. הקב"ה אומר יופי התקדמתם? ופותח להם פתח גדול.

זה הפירוש "ראה שאין פתחיהם מכוונים זה כנגד זה", הפתח שלהם, הם עושים פתח קטן של תשובה, הקב"ה עושה אותה גדול! אומר איך אפשר נגד זה?! זה א"א. צריך להרוויח בשווה, א"א נגדם, א"א, ברגע אחד הם שבים בתשובה טיפה ומרוויחים את כל העולם אלה!

כמה ס"מ שהבדילו בין חיים לחיים...

אדם קצת יוזם, וכל העולם לפניו. הרש"ש כותב שאדם יחזור בתשובה אפילו על דבר אחד, וכל שערי תשובה יפתחו לו, ישתדל על הכל, אבל דבר אחד שתהיה יתד שלא תימוט, יעמוד על זה ויהי מה, למשל לא לדבר בשעת התפילה, לא לדבר! כל אדם לפי המעלות שלו. אבל יקבל עליו קבלה ויהי מה, לעולם אני שומר את זה, יעלו שמים ירדו תהומות לא עוזב את זה, ואני הכל ישתדל. אומר הרש"ש זה רבש"ע יעמוד עליו סגוריה לפני הקב"ה ביום ר"ה ותהיה לו שנה טובה.

והרש"ש אומר שאדם לא יהיה כמו שאומר הוזה"ק כאותם כלבים דצווחין "הב הב", הב לן מזוני, הב לן בני, ואין מי שדואג על צער השכינה, עכשיו עושים סליחות, עושים מעש"ט, דבר ראשון לדאוג על כמה שאנחנו מכאיבים לשכינה, הצער של השכינה הוא גדול, היא מדוכאת מעוונותינו, קוצים מכאיבים לה, צריך לדאוג על צערה, עכשיו זה הזמן, אבל אדם צריך לדעת לזוז.

היה מעשה לפני כארבעים שנה, על שני בחורי חמד שהלכו בבין הזמנים קצת לנשום אוויר, ונכנסו לאיזה יער, ותעו בדרך, לא הצליחו לצאת מהסבך, ככה הלכו שלשה ימים ולא יודעים איך לצאת מהיער העבות. לבסוף הם ראו פסי רכבת, ואמרו, הרי מחר הרכבת תעבור כאן, ונוכל לנופף, לשים שלט, וככה יראו אותנו וידאגו לנו, יביאו איזה מסוק... יצילו אותנו...

לבינתיים, כיון שכבר ירד הלילה והיו עייפים, שכבו קצת לישון, אבל אחד מהם, הקצה של הראש שלו היה על הפסים של הרכבת. והנה בבוקר,

כיון שכבר ירד הלילה והיו עייפים, שכבו קצת לישון, אבל אחד מהם, הקצה של הראש שלו היה על הפסים של הרכבת. והנה בבוקר, הרכבת באה, והיא רואה מרחוק ראש של בן אדם על הפסים...

הרכבת באה, והיא רואה מרחוק ראש של בן אדם על הפסים, והנהג צופר, אבל הוא במהירות אדירה ולא יכול לעצור, וקרה את הגרוע מכל, הוא נהרג. וחברו קם ובוכה, "אוי מוישלה, אם היית טיפה זז, רק כמה ס"מ, לא היה קורה כלום!!" לפעמים אדם זז רק טיפה, חוזר בתשובה קצת, הוא כבר ניצול, ברגע אחד יכול להינצל. לכן צריך בכל ליבנו ובכל נפשנו עכשיו זה הזמן שאדם יעשה תשובה לא יחכה. עכשיו זה הזמן.

ימי הרחמים והסליחות

עכשיו בחודש אלול נפתחים י"ג מידות של רחמים, והוא עת רצון של "אני לדודי ודודי לי". כי כשעלה משה רבינו למרום, "ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל האלהים" - משה עלה אל ההר ביום ו' בסיון, יום מתן תורה. מיום שבעה עד יום שבעה עשר בתמוז, אז ירד ושני לוחות האבנים בידו, וראה את העגל והמחולות, ואז פרחו האותיות, והלוחות נעשו כבדים.

למחרת, עלה שוב והתחנן להקב"ה 40 יום שימחל להם, ובסוף 40 יום - כ"ט באב, אמר לו הקב"ה: "פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים וכתבתי על הלוחות דברים אשר דיברת, והיה נכון לבוקר ועלית בבוקר על הר סיני". ואז היה ערב ר"ח אלול. ומשה ירד לסדר את הלוחות השניים, ובא' באלול עלה שוב להביא את הלוחות, ובאותו מעמד היה שופרות, משה עולה, וכל עם ישראל מתעורר בתשובה, והם עמדו בהר למטה.

וכתוב במדרש, שבכל חודש אלול, ועשרה ימים של חודש תשרי, ארבעים יום היו צמים. מה זה תשובה, מה זה מעשים טובים. עד שירד משה רבנו ביום עשרה בתשרי, "ויאמר ה' סלחתי כדברך". ונקבע ליום

בכיס, וכשמזדמן לי - תיק תק. בכל שבוע צריך לגמור חוברת אחת, אני משתדל על זה, וממנה עלי שומר שישאל אותי האם אתה עשית את הזוהר או לא?

להיות מ'מארי דחושבנא'

גם אמרתי לכם, עכשיו חייבים לעשות חשבון נפש, אדם יבוא לבית כל יום, צריך להיות 'מרא דחושבנא' אמרתי להם למשרד, שיעלו לי דפים של חשבון נפש, עוד מעט יחלקו לכם את זה. כל אחד יקבל דף. ומא' אלול, כל יום יש שאלות, ואדם צריך לענות עליהם. הנה למשל, האם קמתי בזמן? באיזו שעה? האם התגברתי כארי? חשבתי איך היום אני אעבוד את הקב"ה? איך אמרתי את ברכות השחר, ברכות התורה? ככוונה? האם נתתי צדקה קודם התפילה? קיבלתי עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך? כל אדם יוכל לסדר לו את החשבון נפש שלו לחודש.

זה בבין אדם למקום, ויש גם כן בין אדם לחברו, איך התנהגת בבית? שיקרת היום? כמה פעמים? האם הקדשת זמן של איכות לרבנית? לאשתי? האם נזהרתי בכבוד אשתי בנוכחות הילדים? איך נטלתי את הידיים בבוקר? כך הוא מתחיל לחשוב אחרת, כל יום לומד מוסר ועושה לו וי. עכשיו זה לא פשוט, אל תחשבו, אדם רואה אחרי יומיים שלוש איפה המצב, אף אחד לא רואה, יכול לשים את זה בכיס שלו, אני מה עושה? משתדל לעשות את זה עם כולם, מתי קמת בבוקר, עכשיו א"א לשקר אותי, כן? מתי הוא קם מתי הוא בא, מתי הוא הלך, חודש אחד זה צריך להיות חביבי, שהכל יהיה יפה. איך נלך ליום הדין הגדול והנורא?

אולי נקרא דבר מאד גדול מהזוהר, מה שאומר רשב"י זה הכי חשוב. וכך אומר רשב"י (פרשת קרח, דף קע"ח ע"א):

מאן דאית ביה עובדא טבא או דאיהו מארי דחושבנא מי שיש לו מעשה טוב, או שהוא עושה חשבון נפש כל יום על מעשיו. דא אוקמוה, דבכל ליליא ולייליא עד לא ישכב ועד לא נאים בכל לילה ולילה עד שאדם לא שוכב ועד שלא ישן, בצי בר נש למעבד חושבנא מעובדיו דעבד פל הווא יומא ויתוב מנייהו ויבטי עליהו רחמי צריך האדם לעשות חשבון ממעשיו שעשה כל אותו יום וישוב מהם, ויבקש עליהם רחמים. מאי טעמא מה הטעם? בגין דההיא שעתא אילנא דמוותא שארי בעלמא, וכל בגי עלמא טעמין טעמא דמוותא, ובגי בההיא שעתא למעבד חושבנא מעובדיו ויודי עליהו, בגלל שבאותה שעה אילן המות שורה בעולם, וכל בני העולם טועמים טעם המות, וצריך באותה שעה לעשות חשבון ממעשיו ולהודות עליהם. בגין דאיהי שעתא דמוותא, בגלל שהיא שעת המות. ואלין אקרון מארי דחושבנא ואלו נקראים 'בעלי החשבון'.

מלאכים של היום טובים את האדם

עוד אומר רשב"י (ויחי דף רכ"ד ע"א): רבי יהודה אמר: "החרשים שמעו והעורים הביטו לראות". החרשים שמעו, אלין בגי נשא דלא צייתין למלולי אורייתא ואלא פקחין אודנייהו למשמע לפקודי דמאריהו. החרשים, אלו בני אדם שלא מקשיבים לדברי התורה, ולא פוקחים את אזניהם לשמוע למצות אדונים. והעורים, דלא מסתכלין למעבד על מה אנון קיימין. והעורים, הם אותם שלא מסתכלים לדעת על מה הם עומדים. דהא בכל יומא ויומא פרוץ נפיש וקרי, ולית מאן דינשגת. שהרי בכל יום ויום הכרוז יוצא וקורא, ואין מי שמשגיח בו.

דתניא, תשמעו מה הוא עכשיו אומר: אנון יומין דבר נש פד אתפרי בההוא יומא דנפס לעלמא פלהו קיימין בקיימיהו כל הימים האלה שהם ניצוצי לבושי נשמתו עומדים כולם בקיומם וגם מוכנים לתיקון שלהם. כי כל אדם יש לנשמה שלו לבוש שנקרא צל"ם, שהוא אמצעי בין הנשמה לגוף, ויש בצל"ם הזה ניצוצות רבים השייכים לנשמתו, שהאדם ע"י מעשיו הטובים והמצוות וכו' צריך לתקנם, ועתה מיד הם עומדים ומוכנים לתיקון, כל יום ויום עם הניצוצות השייכים לו.

סליחה. באותו יום הם לנו בתענית, לכן ארבעים יום אלו הם ימים קדושים שבהם אדם חוזר בתשובה ומטהר ומנקה את עצמו. ואז נפתחים י"ג מידות של רחמים, וזו הזדמנות הכי גדולה שיש.

איכה?

עכשיו אנחנו עם הקב"ה בקרבה של 'דוד' לא של 'בעל'. ואלו ארבעים יום של יצירת הוולד. ארבעים יום האלה, מתחילים משבוע הבא כמו היום - יום ראשון בערב, ועד יום הכיפורים. והם רמוזים במה שהקב"ה אמר לאדם הראשון: 'איכה' איכ' ראשי תיבות: א' תשרי, י' תשרי, כ"א תשרי - הושענא רבה, ה' בשעה החמישית - שביום הושענא רבא בשעה החמישית נעשה החותם השני.

תדע לך שאני רוצה לדעת מה קורה עם כל התפילות, כל המצוות, איך אתה לומד תורה, איך אתה לומד דף יומי וקורא זוהר יומי. אני רוצה לדעת מה קורה איתך, איך אתה מתנהג לאבינו שבשמים?

והקב"ה אומר לאדם הראשון: תתחיל לחזור בתשובה. והסדר שלך יהיה איכ"ה - א' בתשרי, עשרה בתשרי, י' בתשרי יהיה חתימה. כשדן אותו בא' בתשרי, אמר לו גזר דין יהיה ביום כיפור. ואחרי גזר דין יש חתימה שניה שהיא תהיה בהושענא רבא, שאז יוצאים החתימות.

השבת הזאת היא שבת מברכין, מכריזים על חודש אלול. חודש הבא אין הכרזות, "בכסה ליום חגנו", למה, מפני השטן לא מכריזים. לכן זה טוב, שהשבת הזאת כשמכריזים החודש, לכוון לקדש גם את החודש הבא. כך כותב רבי אהרן הגדול מקרלין. ואז חיל ורעדה אוחז את האדם.

להתבטל ולטבול במקוה התשובה

ובארבעים יום האלה יש תתק"ס [960-] שעות. וכך הוא החשבון: כל יום יש 24 שעות, ב- 40 יום - [24x40] זה 960 שעות. והנה, האדם כל המהות שלו הוא מארבע יסודות, אש רוח מים עפר, שר"ת שלהם: ארמ"ע. וכל אחד מהם כלול אף הוא מאותן ארבע יסודות. כלומר, האש כלולה מאש רוח מים עפר דאש. והרוח, מאש רוח מים עפר דרוח. המים, מאש רוח מים עפר דמים. נמצא שיש 16 יסודות. והאדם מורכב מ- 16 בחינות אלו. וכשהאדם חי בטעות, שקוע בתאוות, מאכלות, מותרות, ורוצה לבנות את עצמו מחדש. מה יעשה? הוא צריך לבטל את כל ה- 16 יסודות הללו בשישים, ואם נחשב 16 כפול 60 - יוצא 960. נמצא, שכשאנחנו באים לבטל את כל היסודות הללו בשישים, אנחנו צריכים את ארבעים היום הללו של התשובה. ואז אדם נהיה משהו חדש. והרמוז על כך, הם דברי הכתוב: "ויהי ה' את יוסף". יוס"ף - נוטריקון: י"ו פעם ס'. אם אתה רוצה שה' יהיה איתך, תעשה יוס"ף, והכל יסתדר.

והנה, יש ענין גדול שאדם יטהר את עצמו. ואכן, הימים האלה הם מקווה, כי הרי במקווה - כמה לוגין יש בו? אם נחשב ארבעים סאה, וכל סאה היא 24 לוג, יוצא ש- 40 כפול 24 הם: 960 לוגין. ככה זה, אדם נכנס למקווה, נהיה חדש.

למשל, כשאדם לומד דף יומי - זה כמו מקווה. כי 'דף יומי' בגימטריא (עם הכולל): 'מקוה'. וגם דף זוהר עולה פעמיים 'מקוה'. ועכשיו, בחודש אלול, כל עם ישראל מתחילים ללמוד כל יום תיקוני הזוהר. יצא עכשיו 'תיקוני הזוהר' עם פירוש של רבי יוסף חיים. כבר היה תיקוני הזוהר של רבי יוסף חיים, אבל אספו עוד מכל מיני מקומות, מה כתב רבי יוסף חיים על זה. זה הוצאה של הרב יוסף חיים מזרחי, משהו יפה, אני בעצמי גם קניתי את זה. זה דבר טוב, עם פירושים טובים. אבל יש גם חוברות של הישיבה, שכל אחד לוקח לו חוברת, אני גם לוקח ושם לי

עשה תשובה או דירתו עמו להרע לו ולהזיק לו. הוא לא עוזב אותה, הוא גר איתו בביתו, הופך לו את הבית. וכו'.

הקב"ה רוצה שתצליח!

כדאי לחזור על זה! זה דבר חזק מאד - הוזהר הזה. לכן, אדם לא יעביר את הזמן הזה סתם. חייב לחשוב על עצמו מה המצב שלו. עכשיו זה

הקב"ה נותן לנו מתנות כאלה, ואומר לנו בראש השנה לתקוע בשופר, עושה איתנו חסדים כאלה, רק הקב"ה רוצה שנצליח. אומר: דחילק, תצליח במשפט. אני איתך, רק תצליח. שלא יהיה לי בושות...

הזמן, אם לא עכשיו - אימתי? אדם צריך לעשות את זה בשמחה. אדם צריך לרקוד, להיות שמח שהקב"ה בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, הגויים יודעים מה זה ראש השנה? יודעים שהיום דנים את העולם? הקב"ה נותן לנו מתנות כאלה, ואומר לנו בראש השנה לתקוע בשופר, עושה איתנו חסדים כאלה, רק הקב"ה רוצה שנצליח. אומר: דחילק, תצליח במשפט. אני איתך, רק תצליח. שלא יהיה לי בושות. תצליח.

תשובה ותפילה וצדקה

אז איך מצליחים, ותשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה, שלשה דברים האלה, רמוזים במילה 'אלול'. תשובה - 'ומל' ה' אלהיך את לבבך ואת לבב - ר"ת אלול, שבו צריך למול את ערלת הלב. אדם אומר: חטאתי, עויתי, פשעתי, חוזר בתשובה. אבל מה זה תשובה אמיתית? כשתשוב ה' למקומה. לכן חודש אלול מזל בתולה. אחרי ארי ולא אחרי אשה, יעשה תשובה בחודש אלול (שהוא אחרי מזל אריה - חודש אב) - זה דבר ראשון.

דבר שני זו תפילה - אני לדודי ודודי לי - ר"ת אלול. זה מה שאנחנו יודעים, נתקרב, נפתח שערים. פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם. כתוב: "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", שזה בחודש אלול. כל יום יעשה תהלים, יכרות את הקוצים שהם סביב השכינה, שהם מפריעים, אדם יבקש מהקב"ה. זה פלא פלאות. "קראוהו בהיותו קרוב" - זה ימי אלול שאז הוא קרוב לה' יתברך.

הגמ' אומרת בראש השנה: מאי דכתיב: "דרשו ה' בהמצאו" - זה עשרת ימי תשובה. אומר האלשי"ך הקדוש שהמשך הפסוק "קראוהו בהיותו קרוב" זה ימי אלול, שאז קרוב השי"ת ביותר לעם ישראל. וכך לשון הטור: כל המוסף לבקש רחמים בימים אלו - זכות היא לו. אמר רבי חמא בר חנינא, אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה - יחזור ויתפלל, קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך - וקוה אל ה'. מה זה תפילה לבורא עולם, אדם לא יכול לדעת מה זה, הופך עולמות.

התפללנו, והוציא אותנו מתאי הגזים!

אספר לכם מעשה נורא שהיה בשואה. ללמדנו מה זו תפילה. היו כמה אנשים שנסעו ל'טיוול' [אוי ואבוי לטיוול כזה...] לראות את ה'משרפות'

למשל, הנשמה של האדם יורדת מלמעלה, וקוראים לנשמה לפני שהיא באה לעולם. ואומרים לו: מקציבים לך לחיות נניח 100 שנה, וכל שנה זה 365 יום. וכך עומדים שם בשורה מלאכים, על כל שנה 365 מלאכים. 365 כפול 100 שנה, כמה יקח? 36,500. כולם עומדים ככה בשורה בשמים, וכל יום ויום בא אליו המלאך שממונה על אותו יום. ואומר לו: אני משיב אותך, זה היום שלי! תדע לך שאני רוצה לדעת מה קורה עם כל התפילות, כל המצוות, איך אתה לומד תורה, איך אתה לומד דף יומי וקורא זוהר יומי. אני רוצה לדעת מה קורה איתך, איך אתה מתנהג לאבינו שבשמים, איך אתה מתנהג עם חברים שלך, הכל אני רוצה שיהיה הכי טוב, תשבע לי. נשבע לו. לאחר מכן, כל יום המלאך בא ואומר: נו, עשית את היום? אם לא עשה טוב - נכנס בו, אדוני! קבענו...

הימים של חכם עובדיה התקוטטו זה עם זה...

כשהספדנו את חכם עובדיה, כתבתי עליו את ההספד הזה. "יום ליום יביע אומר" - כל יום היה משתבח לחברו, אומר לו: תשמע, אתה יודע - היום חכם עובדיה מה עשה בי? חכם עובדיה היה כותב כל יום מה שהיה עושה. היה לו לוח, והוא רצה שיישימו את זה איתו בקבר. כל יום היה כותב: הייתי פה, הלכתי פה, דרשתי כך, כל יום יביע אומר. היום השני אומר לו: מה? אצלי היה יותר טוב ממך, והיום הזה אומר: אצלי היה יותר טוב, וואו וואו, כל יום היו מתקוטטים ביניהם המלאכים, אצלי יותר טוב אצלך פחות טוב, כל יום היה משהו יותר טוב מחבירו.

ה'יום' שלו יכול להפוך לו את הבית...

זה מה שאומר הוזהר, לא אני אומר: ה'תניא אנן יומין דבר נש פד אתברי אותם ימים שאדם נברא ביה הוא יומא דנפסק לעלמא אותו יום שיוצא לעולם בלחוד יומין בקיימיהו כל הימים האלה, הם נצוצי לבושי נשמתו, עומדים כולם בקיומם, והם גם מוכנים לתקון שלהם. כל אדם יש לו נשמה, צלם, צריך לתקנם, עתה הם עומדים מוכנים לתקון של כל יום ויום. ואזלי וטאסין בעלמא נחתין ואזרחין לבר נש, פל יומא ויומא בלחודי והולכים וטסים בעולם, ויורדים ומוהירים את האדם כל יום לבדו. וכד ההוא יומא אתי ואזרח ליה ובר נש עביד ביה הוא יומא חזקא קמי מאריה וכאשר אותו יום בא ומוהיר את האדם, והאדם עושה באותו יום עוונות לפני הבורא, ההוא יומא סליק בכסופא, ואסחיד סהדותא, וקאים בלחודי לבר אותו יום עולה בבשושה, ומעיד עדותו לפני השי"ת, ועומד לבדו בחוץ.

ותאנא, בתר דקאים בלחודי ולמדנו אחרי שעומד אותו ניצוץ לבדו בחוץ, יתיב, עד דבר נש עביד מניה תשובה יושב הניצוץ וממתין שהאדם יעשה תשובה על מה שפגם בו ויחזיר אותו למקומו. זכה, תב יהוא יומא לאתריה אם זכה לעשות תשובה, חוזר אותו יום אותו הניצוץ למקומו ונתקן. לא זכה, ההוא יומא נחית, ואשתתף בההוא ויהא דלבר, ונתב לביתיה. ואם לא זכה לעשות תשובה, אותו יום, כלומר, אותו הניצוץ יורד למטה ומשתתף באותו רוח אחר שעומד מחוץ לבית שלא יכל להיכנס עד עתה, בגלל המזוזה שמנעה ממנו, והמתין להזיק יחד עם הניצוץ לאנשי הבית ועתה יש לו כח להיכנס כי הם שנים. ואשתתף בדיוקניה דההוא בר נש ממש וממתקן בצורתו של אותו האדם, בגין לאבאשא ליה, ודייר עמיה בביתא ודר עמו בבית כדי להרע לו ולהזיקו. ואית דדיירא לטב אי הוא זכי ויש פעמים שדירתו מתהפכת לטובה אם זוכה ע"י התשובה, ואז כולם נהפכים למלאכים טובים. ואי לאו, דייריה עמיה לביש ואם לא

המבצע השבועי - בחנות הישיבה (המבצע הינו לשבוע בלבד)

רחובות הנהר - סליחות

סליחות ע"פ כוונת הרש"ש ז"ע"א
בכתב יפה ומאיר עיניים על דף קרם
מאת מו"ר הרב בנימין שמואל שליט"א

20% הנחה

ספר "ימי הרחמים"

ספר הכנה לימים נוראים
של מו"ר הרב בנימין שמואל שליט"א
מראש חודש אלול ועד לאחר יום הכיפורים

50% הנחה

סבולה
02-644-33-00

איזה סיום מסכת, יהיה שמה סעודה קטנה. איך אדם יחזור לבית? האבא כשמיגיע לבית לא נותן לילד לחזור ככה... קודם כל קיבלת מתנה, חזרת בתשובה, הכל בסדר, עכשיו תאכל משהו, לא?! ואח"כ נחזור בחזרה, נלך בדרך ה'.

למחרתו ביום חמישי, אדם יקבל עליו ביום רביעי לצום ביום חמישי מעמוד השחר עד צאת הכוכבים, מי שגיבור. מי שחולה - אסור, אבל מי שיכול - צריך, אדם ישבר ליבו לאבינו שבשמים, זו הזדמנות, אומרים לאדם: כל מה שהיה כל השנה, חודש אחד תעבוד. תדע לך, איזו שנה טובה יקבעו לך בראש השנה, איזה ישועות, איזה פסקים. אדם שעושה את זה, אח"כ אתה יודע איך הוא שמח בסוכות? אתה יודע איך הוא שמח בכל יום ויום, איזה שמחת חיים יש לו. כל השנה הוא יהיה שמח. הכל הולך לו במישרין. לא לאבד את הזמן שלנו.

ה' יוכה אותנו, שבעז"ה נוכה באמת לחזור בתשובה שלימה, לנצל את הזמן שלנו בכל רגע ורגע, ללכת בדרכי ה', לעשות כל מה שאנחנו יכולים לכבודו יתברך. וזה הזמן רבות! יום רביעי אצל האבות הקדושים, יום חמישי תשובה, יום שבת לקחת אותו רציני לידים, כל השבתות האלה, אדם יעשה אותם הכל בדקדוק לפי ההלכה, הוא קורא את כל התהילים. ואם הוא יכול בשבת לקרוא 24 פרקי משנה כל שבת ושבת, איזה שבת יהיה לו. זה טוב שלכל אחד יהיה ספר שנקרא 'אור השבת' שילווה אותו בשבתות האלה, משהו משהו. וצריך שכל אחד גם יהיה לו ספר 'מי הרחמים'. כל מה שהוא צריך לכל החודש הזה עד אחרי כיפור - יש ב'מי הרחמים' הזה, לוקח את זה איתו, והולך עם זה כל החודש. לא לעזוב את הספר הזה, כל הזמן. ובעז"ה ככה נתקדם בעבודת ה'. נעשה רצון אבינו שבשמים. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מי שברך אבותינו הוא יברך את כל הקהל הקדוש, וכל המאזינים דרך רדיו מורשת, רדיו הדרום, ערוץ 2000, דרך הלווין, והלומדים בעלון. מלאך דעלמא יברך יתכון, שנוכה לעשות תשובה שלמה, ללכת בדרכי ה', לעשות רצון אבינו שבשמים. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בפולין. אחד מהם שהיה ניצול שואה, והיה שם בסיוור, התחיל לבכות מה זה בכיות, תוך שהוא אומר 'ברוך שעשה לי נס במקום הזה', והוא עומד ומספר איך יתכן שאדם ניצול מתאי הגזים, לא היה דבר כזה בעולם...

וכך הוא אמר: תשמעו מה היה איתי. אני ברגע האחרון ניצלתי מתוך תאי הגזים. הנאצים ימש"ו הובילו קבוצה שלימה של יהודים להכניס אותם לתאי הגזים, ובתוך הקבוצה היינו יחד עשרה בחורי ישיבה, אחרי שנכנסנו ונגעלה הדלת של תאי הגזים, היה 'זיכוח' בינינו, מה עדיף עכשיו - וידוי קודם שנמות, או לקרוא תהילים לה' שנצל.

חמישה בחורים החליטו שעדיף לעשות וידוי. אבל אני ועוד 4 בחורים בחרנו בתפילה. וכך זעקנו להקב"ה: תציל אותנו! תציל! לפתע נפתחה הדלת, קצין של האס-אס, הורה לנו לחמישה בחורים שהיינו סמוך לדלת, אנחנו שהתפללנו - לצאת מיד. הלכנו לבחון, בדיוק הגיע להם סחורה שלא היה להם כח לפרק אותה... היתה זו משאית עם תכולה רבה שהיתה נצרכת לצבא, והם אמרו לנו לפרק אותה. אנחנו, כל החמישה הללו, פרקנו את המשאית, ושלחו אותנו אח"כ למחנה עבודה. הנה, ההם העדיפו לעשות וידוי ונכנסו בר מינן לתאי הגזים, אבל אנחנו התחלנו לזעוק ולזעוק... שניצל. והנה, יצאנו! תפילה מקירות הלב, תשובה, תפילה, וואו וואו, קורעת את העולם.

והדבר השלישי - היא מצות הצדקה. "איש לרעהו ומתנות לאביונים" - ר"ת אלול. להרבות בצדקה. "חטאך בצדקה פרוק".

לנצל את הימים הקרובים

אנחנו, רבותי, יוצאים לדרך - למסילה העולה בית אל. בעזרת האל ובישועתו, יש לנו עכשיו את הימים הקדושים האלו, לקחת אותם ברצינות, לשים לב כל אחד על עצמו, וביום רביעי אם אתם יכולים להיפגש ב'חברון' בשעה 11. מפה יוצא אוטובוס בשעה 10, וב- 11 בחברון, נעשה בל"ג תשובה חזק חזק עד לב השמים. אח"כ נעשה גם

בסיועית דשמוא

עומד על מבשר הדפוס

ספר תפילת המיישר

יו"ל ע"י ישיבתנו הק' במהדורות רבות ואול מן השוק זכעת בע"ה יוצאים להדפסה של 3,000 עותקים נוספים, ערוכים בצורה חדשה ומרהיבת עין. בספר תפילות רבות ליום יום, לעיתות שמחה, ולישועה לכל ענין, התפילות נלקטו מחכמי המקובלים להורותיהם ושונים לכל נפש להתפלל בהם. ויהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון.

בדרך להיות שותף בהדפסת הספר וזכות הרבים תלויה בך!!

הנחת	הנחת	הנחת	הנחת
הנחת	הנחת	הנחת	הנחת
הנחת	הנחת	הנחת	הנחת
הנחת	הנחת	הנחת	הנחת

גש בעת למשרדי הישיבה או לחנות סגולה והנצח את קידר, או להבדיל הקדש לדפואה/הצלחת/וכו' כמו כן ניתן להתקשר 02-624.9000

בן אדם מה לך נרדם

בעז"ה יתברך

מיום שלישי ב' אלול ה'תשפ"ה

יתקיימו הסליחות

בישיבתנו הקדושה

בהשתתפות רבני ומקובלי

הישיבה הקדושה

בשעה 4:20 לפנות בוקר

בברכה
ההנהלה